IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

EUROPA-KOMMISSIONEN

Fælles rapport 2012 fra Rådet og Kommissionen om gennemførelse af nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)

(2012/C 394/03)

1. INDLEDNING

I Rådets resolution om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018) ([1]), også benævnt »EU-stategien for unge«, er der et krav om udarbejdelse af en EU-ungdomsrapport ved afslutningen af hver treårscyklus med et dobbelt mål: nemlig at evaluere fremskridtene og at tjene som grundlag for etablering af en række prioriterede områder for den kommende arbejdscyklus.

Udkastet til fælles rapport ledsages af to arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene: Det ene giver en oversigt over unges situation i EU, og det andet analyserer de aktioner, der er gennemført under de nye rammer.

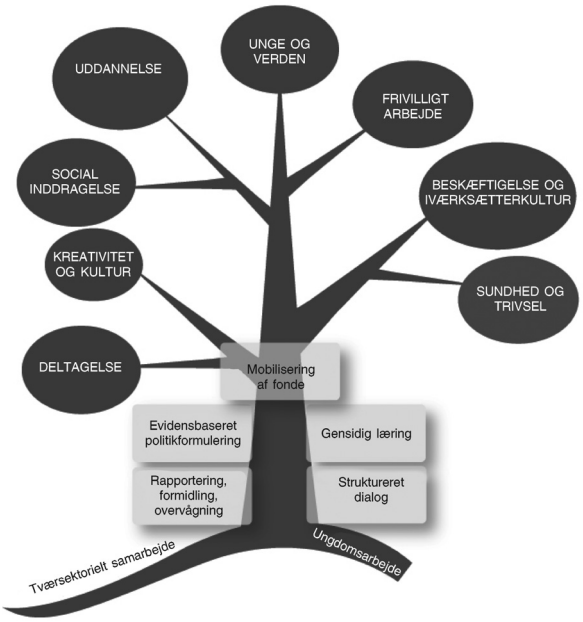
2. GENNEMFØRELSE AF DE NYE RAMMER FOR DET EUROPÆISKE SAMARBEJDE

I 2009 godkendte Rådet en revideret ramme for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018) på grundlag af meddelelsen »EU-strategi for unge: investering og mobilisering«. Gennem et styrket samarbejde og udveksling af eksempler på god praksis skal to overordnede mål i de nye rammer:

i) skabe flere og lige muligheder for alle unge inden for uddannelse og på arbejdsmarkedet og

ii) fremme et aktivt medborgerskab, social inklusion og solidaritet for alle unge.

([1]) EUT C 311 af 19.12.2009, s. 1.



De nye rammer er handlingsbaseret. Som vist i trædiagrammet er denne forgrenet i otte politikområder (handlingsområder): uddannelse, beskæftigelse og iværksætterkultur, social inklusion, sundhed og trivsel, kreativitet og kultur, frivilligt arbejde samt unge og verden.

Rammerne bygger på følgende instrumenter: dokumentationsbaseret udarbejdelse af politikker, gensidig læring, regelmæssig udarbejdelse af statusrapporter, formidling af resultater samt overvågning, struktureret dialog med unge og ungdomsorganisationer og mobilisering af EU-programmet og fonde. Disse rammer ser ungdomsarbejde ([1]) som støtte for alle aktionsområder og samarbejde på tværs af sektorer som et grundlæggende princip.

3. EUROPA 2020 — STØTTE TIL UNGE I FORBINDELSE MED KRISEN

Europa gennemlever i øjeblikket en krise, som har ramt unge i Europa med et hidtil uset arbejdsløshedsniveau og risikoen for social udstødelse og fattigdom. I Europa 2020, EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, er der etableret en ramme for en koordineret europæisk reaktion, således at man kan gå styrket ud af krisen og forbedre de europæiske borgeres velfærd på lang sigt.

Europa 2020 fokuserer stærkt på unge med et overordnet mål om at mindske antallet af elever, der forlader skolen for tidligt, og øge andelen af personer med videregående uddannelser. I to andre hovedmål indgår der ligeledes en klar ungdomsdimension — en mindskelse af risikoen for fattigdom og en øget andel af befolkningen på arbejdsmarkedet.

([1]) Ungdomsarbejdet dækker et bredt spektrum af sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige eller politiske aktiviteter, der gennemføres af, med og for unge. Det drejer sig om uddannelse uden for skolen og fritidsaktiviteter styret af professionelle eller frivillige ungdomsarbejdere og ungdomsledere. Aktiviteterne bygger på ikkeformel læring og frivillig deltagelse.

Endvidere fremmer flagskibsinitiativet, Unge på Vej ([1]), unges mobilitet, og samtidig er unge også medtaget i en dagsorden for nye kvalifikationer og job ([2]) og den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse ([3]). Rådet har med henblik herpå bygget videre på disse initiativer ved at vedtage konklusioner om unge på vej-initiativet — en integreret tilgang til at tackle de udfordringer, som de unge står over for ([4]) og om den sociale dimension af uddannelse ([5]).

[Rådet nåede endvidere den 26. november 2012 til politisk enighed om Rådets henstilling vedrørende validering af ikkeformel og uformel læring.]

I det andet europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker understregede Europa-Kommissionen behovet for at handle, så den helt uacceptabelt høje ungdomsarbejdsløshed kan mindskes. I den årlige vækstundersøgelse 2012, hvor der fastlægges prioriterede områder for aktioner på EU-niveau og nationalt niveau med henblik på en styrkelse af vækst og job, opfordredes medlemsstaterne til at støtte ungdomsbeskæftigelse. Konkrete henstillinger omfattede også støtte til lærlingepladser og praktikpladser af kvalitet samt iværksætterfærdigheder. I undersøgelsen efterlyste man også reformer i arbejdsmarkedslovgivningen og inden for uddannelse. Kommissionen gav udtryk for bekymring over, at EU's sociale struktur sættes på prøve, og opfordrede ligeledes medlemsstaterne til at beskytte sårbare grupper med hensyn til social beskyttelse, integrationsstrategier og adgang til tjenester for at sikre integration på arbejdsmarkedet og i samfundet ([6]). Der er blevet vedtaget landespecifikke henstillinger ([7]) under hensyntagen til de konkrete forhold i de enkelte medlemsstater.

På denne baggrund har Europa-Kommissionen fremlagt et forslag til et specielt initiativ »Muligheder for Unge,« ([8]), hvis mål er at mobilisere ressourcer og styrke indsatsen for at sænke ungdomsarbejdsløsheden og udvikle unges beskæftigelsesegnethed. I forbindelse hermed opfordrede Kommissionen indtrængende medlemsstaterne til i højere grad at gøre brug af Den Europæiske Socialfond for at støtte unge. Kommissionens aktionsgrupper støtter otte medlemsstater ([9]), hvor ungdomsarbejdsløshedsprocenten ligger over gennemsnittet. Endvidere omfatter den nyeste »beskæftigelsespakke« ([10]) en første statusrapport for initiativet Muligheder for Unge og en høring om en ny kvalitetsramme for praktikpladser. Rådet har beskæftiget sig med ungdomsarbejdsløshed og social inklusion ved at vedtage en resolution om aktiv integration af unge: bekæmpelse af arbejdsløshed og fattigdom ([11]) og om fremme af unges beskæftigelse med henblik på at nå Europa 2020-målene ([12]).

Kommissionen bestræber sig også på at fjerne de hindringer, som EU-borgere, herunder unge, støder på, når de gør brug af deres rettigheder som EU-borgere, bl.a. deres ret til fri bevægelighed inden for EU og også frivilligt arbejde, studier eller arbejde.

Indsatsen for at styrke evnen til at finde beskæftigelse, læringsmobilitet og unges deltagelse støttes gennem de aktuelle programmer for livslang læring og aktive unge, som — fra 2014 — vil blive fulgt op af et nyt EU-program, hvis mål er uddannelse, ungdom og idræt.

4. **DEN FØRSTE CYKLUS I DE NYE RAMMER (2010-2012)**

Næsten alle medlemsstaterne rapporterer, at de nye rammer har styrket de eksisterende prioriterede områder på nationalt niveau, og en lang række medlemsstater fremhæver dens direkte virkninger. Litauen omtaler f.eks. de nye rammer som en rettesnor for udviklingen af Litauens eget nationale program for ungdomspolitik. Østrig omtaler, at forbindelsen mellem ungdomspolitik og arbejdsmarkedspolitikken er blevet styrket, og udviklingen af dialogen med unge er blevet styrket i det flamske fællesskab i Belgien.

([1]) KOM(2010) 477.
([2]) KOM(2010) 682.
([3]) KOM(2010) 758.
([4]) EUT C 326 af 3.12.2010, s. 9.
([5]) EUT C 135 af 26.5.2010, s. 2.
([6]) KOM(2011) 815.
([7]) KOM(2012) 299.
([8]) KOM(2011) 933.
([9]) Grækenland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Portugal, Slovakiet og Spanien.
([10]) KOM(2012) 173, SWD(2012) 98, SWD(2012) 99.
([11]) EUT C 137 af 27.5.2010, s. 1.
([12]) Dok. 11838/11.

I de nye rammer gør man sig til talsmand for en tværsektoriel tilgang på alle niveauer ved gennemførelsen af rammen for ungdomspolitikken. De fleste medlemsstater rapporterer, at de har en national ungdomsstrategi eller en tværsektoriel plan med unge som målgruppe. Bortset fra to medlemsstater har alle en tværministeriel arbejdsgruppe for unge eller en anden institutionaliseret mekanisme. Nogle nationale ungdomsrapporter frembyder ganske vist et godt eksempel, men disse tværministerielle grupper består ofte kun af forskellige aktører og interesserede parter inden for ungdomspolitikkens kerneområde, hvor andre ministerier kun i ringe udstrækning eller overhovedet ikke er inddraget, således at den tværsektorielle karakter er begrænset.

På denne baggrund henstilles det, at Kommissionen og medlemsstaterne fokuserer mere på at udbygge det tværsektorielle samarbejde navnlig med henblik på at undersøge, hvordan der kan gøres brug af tilgangene og metoderne inden for ungdomspolitik og ungdomsarbejde i andre relevante sektorer. Iværksættelse af nye tværsektorielle partnerskaber og tilrettelæggelse af fælles projekter og initiativer inden for ungdomssektoren bør støttes.

Ungdomsarbejdet giver støtte til mange aktionsområder. Et flertal blandt medlemsstaterne rapporterer, at de har gennemført foranstaltninger for at anerkende, støtte og udbygge ungdomsarbejde i overensstemmelse med Rådets resolution om ungdomsarbejde ([1]). I juli 2010 blev der afholdt en europæisk kongres om ungdomsarbejde under det belgiske formandskab, der samlede beslutningstagere og unge interesserede parter fra hele Europa, og afsluttende vedtog man en erklæring, der omhandler de prioriterede områder og aktioner vedrørende ungdomsarbejdet i de kommende år.

4.1. **Gennemførelse af de otte aktionsområder**

Inden for hvert aktionsområde foreslår de nye rammer initiativer over for medlemsstaterne og/eller Kommissionen. I nedenstående er der et overblik over de foranstaltninger, der er gennemført på EU-niveau, og de foranstaltninger, hvor medlemsstaterne har skrevet en rapport vedrørende arbejdscyklussen 2010-2012 ([2]).

Uddannelse

Kommissionen og medlemsstaterne arbejder sammen for at forbedre uddannelsesområdet gennem »ET-2020«-rammen ([3]). I den forbindelse vedtog Rådet konklusioner som reaktion på Kommissionens meddelelse, der fremlagde en strategi for en modernisering af Europas videregående uddannelser i 2011 ([4]), og Kommissionen forbereder et initiativ om »Rethinking education: Investing in skills for better socio-economic outcomes« (Nyt syn på uddannelse: investering i færdigheder med henblik på bedre socioøkonomiske resultater), som skal fremlægges senere i 2012 for at støtte udarbejdelsen af politikker vedrørende færdigheder og kompetencer.

I de nye rammer fokuserer man først og fremmest på ikkeformel og uformel læring som et supplerende redskab til at erhverve tværgående færdigheder ([5]), som vurderes højt på arbejdsmarkedet ([6]). Kommissionen foreslog et udkast til Rådets henstilling vedrørende anerkendelse og validering af ikkeformel og uformel læring i 2012 ([7]) og arbejder ligeledes på redskaber, der gør det lettere at registrere færdigheder, som er erhvervet gennem ikkeformel og uformel læring.

Både Kommissionen og medlemsstaterne støtter aktivt ungdomsorganisationer som en vigtig udbyder af ikkeformelle læringsmuligheder. Mange medlemsstater ([8]) fremhæver den rolle, som ungdomsarbejdet spiller, når man skal have fat i unge, der forlader skolen for tidligt, og hjælpe dem tilbage til uddannelse eller arbejde. I denne forbindelse har medlemsstaterne for nylig gennemført en aktion for at øge kendskabet til ikkeformel og uformel læring og anerkende læringsresultater på nationalt niveau.

([1]) EUT C 327 af 4.12.2010, s. 1.
([2]) Aktiviteterne i strategiens aktionsområder er beskrevet mere detaljeret i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, som ledsager nærværende meddelelse.
([3]) EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.
([4]) EUT C 372 af 20.12.2011, KOM(2011) 567.
([5]) Se også rammen for nøglekompetencer for livslang læring (EUT L 394 af 30.12.2006).
([6]) Eurobarometerundersøgelsen »employers' attitudes to skills«.
([7]) COM(2012) 485 af 5.9.2012.
([8]) Dok. 13707/12 ADD 1, s. 14.

Beskæftigelse og iværksætterkultur

Ungdomsbeskæftigelse udgjorde det overordnede tematiske prioriterede område under den første formandstrio efter ikrafttrædelsen af de nye rammer. I dette tidsrum vedtog Rådet resolutioner om aktiv integration af unge ([1]) og ungdomsarbejdets rolle i fremme af unges beskæftigelsesevne.

I henhold til de nationale rapporter om unge har en række medlemsstater ændret deres arbejdsmarkedslovgivning eller gjort brug af skatteincitamenter for at forbedre unges adgang til arbejdsmarkedet. Disse initiativer er ofte kombineret med programmer, der giver unge mulighed for at få erhvervserfaring, herunder fra udlandet. Mange unge får rådgivning, der tilbydes af uddannelsesinstitutioner, arbejdsformidlinger eller ungdomsinformationstjenester. Mange lande tilbyder målrettet støtte, kurser, rådgivning eller praktikophold til ledige eller sårbare unge. Praktik er ofte et led i den formelle uddannelse, og adskillige lande har tosporede uddannelsessystemer, der kombinerer klasseundervisning med lærlingeforløb ([2]).

I den første cyklus af den strukturerede dialog fokuserede man ligeledes på unges beskæftigelse. Unge anbefalede også konkrete aktioner, som indgik i Rådets resolution ([3]), hvor man understregede behovet for adgang til oplysninger om arbejdsmarkedet, ikkeformel læring, en kvalitetsramme for praktikophold, fokus på flexicurity og lige adgang til mobilitet. Anbefalingerne og bedste praksis fra medlemsstaterne var en inspiration for efterfølgende kommissionsinitiativer, såsom udkastet til en henstilling om ikkeformel og uformel læring og i en bredere sammenhæng i initiativet »Muligheder for Unge«.

Der gives i stigende grad støtte til iværksætteruddannelse i de fleste europæiske lande. Hidtil har otte lande lanceret specifikke strategier, mens 13 andre lader det indgå som en del af deres nationale strategier for livslang læring, ungdom eller vækst ([4]).

På EU-niveau fik unges iværksætterkultur en mere synlig profil gennem den europæiske ungdomsuge, der skaber større opmærksomhed omkring værdien af iværksætterfærdigheder og start af selvstændig virksomhed som en karrieremulighed. Aktuelt er der ligeledes ved at blive gennemført en række aktioner for at støtte iværksætterkurser på alle uddannelsesniveauer.

Det henstilles, at medlemsstaterne og Kommissionen fastholder den fælles indsats for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden og udbygge de tværsektorielle initiativer på dette område.

Sundhed og trivsel

På EU-niveau udgør unge en særlig målgruppe i EU's sundhedsinitiativer, der er iværksat i forbindelse med rygning, alkoholrelaterede skader, ernæring, fedme og narkotika.

På nær to medlemsstater rapporterer alle, at de har gennemført konkrete foranstaltninger for at følge Rådets resolution om unges sundhed og trivsel op ([5]). Mange medlemsstater ([6]) omtaler initiativer, der fokuserer på særlige spørgsmål, såsom alkohol, rygning eller sunde fødevarer, eller understreger værdien af »peer-to-peer«-undervisning til fremme af en sund levestil.

Social inklusion

EU-initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed bidrager også betydeligt til social inklusion af unge. Flertallet af medlemsstaterne ([7]) havde også unge som en særlig målgruppe i det europæiske år 2010: bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. Disse initiativer understreger behovet for bekæmpelse af fattigdom allerede i en tidlig alder for at bryde den sociale arv og fattigdommen.

([1]) EUT C 137 af 27.5.2010, s. 1.
([2]) Dok. 13707/12 ADD 1, s. 27.
([3]) EUT C 164 af 2.6.2011, s. 1.
([4]) Entrepreneurship Education at School in Europe, Europa-Kommissionen, 2012.
([5]) EUT C 319 af 13.12.2008, s. 1.
([6]) Dok. 13707/12 ADD 1, s. 57.
([7]) Dok. 13707/12 ADD 1, s. 51.

Mange medlemsstater ([1]) bekræfter, at det er vigtigt med en tværsektoriel fremgangsmåde ved social inklusion, der forbinder denne med f.eks. uddannelse, beskæftigelse og sundhedspolitik. Mange af medlemsstaterne rapporterer om specialiserede uddannelsesprogrammer for unge arbejdstagere, ungdomsledere og unge for at udvikle interkulturel bevidsthed og bekæmpe fordomme. En række medlemsstater ([2]) omtalte eksempler på støtteforanstaltninger målrettet mod unge i forbindelse med boliger.

Derfor henstilles det, at medlemsstaterne udarbejder videns- og evidensbaserede rapporter om unges sociale situation og levevilkår. I den forbindelse kan medlemsstaterne ligeledes opfordres til at træffe foranstaltninger til at bekæmpe fattigdom på tværs af generationerne og eksklusion ved hjælp af tværsektorielt samarbejde.

Deltagelse

Unges deltagelse har haft en fremtrædende plads på dagsordenen for EU's ungdomspolitik i de seneste år. Deltagelse udgør en nøgle for ungdomspolitikken i alle medlemsstater, og mange aktiviteter er blevet gennemført, bl.a. udvikling af strukturer til inddragelse af unge i beslutningstagningen og gennemgang af kvaliteten af deltagelsesmekanismerne. Der er også blevet truffet foranstaltninger til at fremme inddragelsen af de unge i deltagelsen, herunder udarbejdelse af relevant informationsmateriale og plads til mere dialog online.

Rådet bekræftede sin store interesse på dette område ved at gøre »unges deltagelse i det demokratiske liv« til et overordnet prioriteret område under den anden formandskabstrio i ungdomsområdet (midten af 2011-2012) i overensstemmelse med artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Rådet vedtog også en resolution om nye og effektive former for alle unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa ([3]). Den strukturerede dialog er blevet et stadigt vigtigere instrument i inddragelsen af unge i beslutningstagningen. Alle medlemsstater har oprettet nationale arbejdsgrupper, der skal gennemføre høringer af unge i deres land, og resultaterne skal indgå i debatter på EU-niveau.

Kommissionen har taget skridt til at styrke dokumentationsgrundlaget for deltagelse gennem eurobarometerundersøgelsen om »Unge på Vej« ([4]) og en kommende undersøgelse af ændrede mønstre i unges deltagelse. Kommissionen har endvidere taget initiativ til to processer, som vil blive gennemført i den næste treårscyklus: især en genudvikling af den europæiske ungdomsportal ([5]) som en interaktiv platform for onlineengagement og et »unge på vej-kort«, som ville give unge bedre mulighed for mobilitet og deltagelse gennem incitamenter, information og støttetjenester.

Unges deltagelse i den politiske proces foregår på nye måder, f.eks. ved undertegnelse af andragender, fremsættelse af erklæringer online og i de sociale medier mv.

Derfor bør medlemsstaterne og Kommissionen pege på, hvilke deltagelsesformer der imødekommer de unges ønsker, og yde dem forskellige former for støtte.

Frivilligt arbejde

Medlemsstaterne og Kommissionen har samarbejdet i en ekspertgruppe om gennemførelsen af henstillingen om unge volontørers mobilitet i hele EU ([6]). Ca. halvdelen af medlemsstaterne ([7]) rapporterer, at de har øget kendskabet til mulighederne for unge volontørers mobilitet efter denne henstilling. Sammen med den europæiske volontørtjeneste har en række medlemsstater rapporteret, at de har bilaterale eller multilaterale udvekslingsprogrammer.

En række medlemsstater ([8]) rapporterer, at de har udarbejdet nationale ordninger for frivilligt arbejde, eller har etableret en ny civilarbejdstjeneste. Mange medlemsstater nævner programmet Aktive Unge, navnlig den europæiske volontørtjeneste, som en vigtig, for ikke at sige den vigtigste kilde til unges frivillige

([1]) Dok. 13707/12 ADD 1, s. 45.
([2]) Dok. 13707/12 ADD 1, s. 47.
([3]) EUT C 169 af 9.6.2011, s. 1.
([4]) Unge på vej — analytiske rapporter — målgruppens alder 15-30.
([5]) http://europa.eu/youth.
([6]) EUT C 319 af 13.12.2008, s. 8.
([7]) Dok. 13707/12 ADD 1, s. 75.
([8]) Dok. 13707/12 ADD 1, s. 69.

arbejde i andre lande. En række lande har bilaterale eller multilaterale udvekslingsprogrammer. I en række lande er forebyggelse af eksklusion led i mere omfattende ungdomsstrategier og finansieringsordninger, der også dækker frivilligt arbejde.

Medlemsstaterne bestræber sig aktivt på at sikre, at værdien af erfaringer fra frivilligt arbejde anerkendes behørigt, f.eks. gennem Youthpass, opsøgende arbejde i forhold til arbejdsmarkedet eller social anerkendelse. En række medlemsstater forfølger desuden strategiske tilgange til fremme af frivilligt arbejde blandt unge med henblik på f.eks. at opnå sociale mål. Det europæiske år for frivilligt arbejde (2011) inddrog unge og ungdomsorganisationer, hvilket understregede årets ungdomsdimension.

Eftersom de samlede tal viser, at deltagelse i grænseoverskridende frivillige aktiviteter stadig kun berører et mindretal af unge europæere, opfordres medlemsstaterne til at notere sig eventuelle hindringer for frivilligt arbejde og overveje mulige aktioner/foranstaltninger til at imødegå disse hindringer ([1]).

Kultur og kreativitet

Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder tæt inden for dette område gennem en europæisk dagsorden for kultur ([2]). Rådet understregede betydningen af kreativitet, kultur og unges rolle i en række konklusioner ([3]). I en undersøgelse under de nye rammer om unges adgang til kulturen i Europa fra 2010 ([4]) var der eksempler på god praksis og forslag til afhjælpning af hindringer, såsom omkostninger og afstand.

Selv om medlemsstaterne anerkender forbindelserne mellem kultur og kreativitet og ungdomspolitik, er der i de nationale ungdomsrapporter ikke omtalt mange aktiviteter inden for dette aktionsområde.

Unge og verden

Gennem ungdomspartnerskabet med Europarådet arrangerede og bidrog Kommissionen til ungdomspolitiske konferencer på højt niveau i de østlige og sydlige nabolande ([5]). Rådet vedtog konklusioner om den østlige dimension af ungdomsdeltagelse ([6]), som blev udarbejdet for at udbygge forbindelserne til Østeuropa og Kaukasus. Endvidere besluttede man at oprette et ungdomsvindue i det østlige partnerskab for at kunne finansiere flere muligheder for ungdomspartnerskaber og samarbejde under handlingsprogrammet for unge. Der blev arrangeret aktiviteter i Europa i hele det europæisk-kinesiske ungdomsår 2011. Kommissionen bidrog også til FN's ungdomsår og til FN's ungdomstopmøde i Mexico i 2011; Kommissionen var medarrangør af to politiske konferencer som led i en bilateral samarbejdsaftale med Canada.

Medlemsstaterne rapporterer, at de allerede inden 2010 havde været aktive inden for dette aktionsområde, og de fremhæver fortsat aktionens relevans. Næsten halvdelen af medlemsstaterne ([7]) rapporterer, at de har taget dette spørgsmål op i deres læseplaner eller som en del af deres strategier for ungdomspolitik. De fleste medlemsstater giver unge muligheder for at udveksle synspunkter med beslutningstagere om globale spørgsmål.

4.2. **Gennemførelsesinstrumenter**

De nye rammer anvender en række specifikke instrumenter til gennemførelse af aktiviteter inden for de otte områder, der er beskrevet i ovenstående. Nedenstående afsnit giver en vurdering af, i hvilken udstrækning disse instrumenter er blevet anvendt med held for at nå de overordnede mål i strategien, baseret på Kommissionens vurdering og input fra medlemsstaternes nationale rapporter.

([1]) Rådets henstilling af 20. november 2008 om unge volontørers mobilitet i Den Europæiske Union (EUT C 319 af 13.12.2008, s. 8).
([2]) EUT C 287 af 29.11.2007, s. 1.
([3]) EUT C 326 af 3.12.2010, s. 2. EUT C 372 af 20.12.2011, s. 19; EUT C 169 af 15.6.2012, s. 1.
([4]) Interarts Foundation, EACEA/2008/01.
([5]) Sharm-al-Sheikh (2010), Odessa (2011), Tbilisi (2012), Tunis (2012).
([6]) EUT C 372 af 20.12.2011, s. 10.
([7]) Dok. 13707/12 ADD 1, s. 86.

Evidensbaseret udarbejdelse af politikker

Ud over de nye rammer udarbejdede Kommissionen — sammen med eksperter udnævnt af medlemsstaterne og interessenter på ungdomsområdet — en oversigtstavle over EU-indikatorer vedrørende unge, som blev offentliggjort i 2011 ([1]). Oversigtstavlen viser 40 indikatorer, som dækker alle otte aktionsområder.

I de nye rammers første arbejdscyklus gennemførte Kommissionen to undersøgelser ([2]) og styrede en flash-eurobarometer-undersøgelse vedrørende unge. Ungdomspartnerskabet mellem EU og Europarådet bidrog ligeledes til en styrkelse af dokumentationsgrundlaget for ungdomspolitikken i Europa gennem Det Europæiske Videncenter for Ungdomspolitik (EKCYP) og dets nationale korrespondenter samt Pool of European Youth Researchers (PEYR) (pool af europæiske ungdomsforskere).

Gensidig læring

I forlængelse af de nye rammer bidrog en række arrangementer til gensidig læring, herunder gennem peer-læringsaktiviteter, konferencer og seminarer, fora på højt plan eller ekspertgrupper samt undersøgelser og analyser.

Ud over muligheder for udveksling af erfaringer ved konferencer og møder mellem generaldirektørerne med ansvar for unge dokumenterer en kommissionsundersøgelse ([3]), at udarbejdelsen af EU-indikatorer vedrørende unge ikke kun har forbedret anerkendelsen og synligheden af ungdomspolitikken, men at den også har sat gang i en positiv udvikling i medlemsstaterne, både med hensyn til gennemførelse af et tværsektorielt samarbejde og ved anvendelsen af en evidensbaseret fremgangsmåde. Der er nedsat ekspertgrupper med henblik på at gennemgå oversigtstavlen over indikatorer og gennemføre af Rådets henstilling om unge volontørers mobilitet i hele EU. Gensidig læring blev ligeledes gennemført gennem en specifik peer-læringsaktivitet vedrørende tværsektorielt samarbejde ([4]).

En ny ekspertgruppe om peer-læring vedrørende »unges kreative og innovative evner og færdigheder erhvervet ved ikkeformel og uformel læring med relevans for beskæftigelsesevnen« blev nedsat i maj 2012 ([5]). Dette er en nyttig foranstaltning med henblik på at udvikle gensidig læring i forbindelse med den åbne koordinationsmetode på ungdomsområdet på en mere struktureret måde.

Det henstilles, at koordineringen af peer-læringsaktiviteterne videreudbygges. Kommissionen og medlemsstaterne bør overveje, hvordan dataene og eksemplerne på bedste praksis i medlemsstaterne kan udnyttes bedre med henblik på at udarbejde mere effektive gensidige læringsprocesser i fremtiden.

Regelmæssige situationsrapporter, formidling af resultater og overvågning

Til denne rapportøvelse udviklede Kommissionen et online-spørgeskema, som omhandlede specifikke konkrete aktionslinjer, som er omtalt i de nye rammer. På denne måde blev det muligt at gennemføre en komparativ evaluering af de nationale rapporter om unge, som blev fremsendt af alle medlemsstaterne, Norge, Schweiz, Montenegro og Kroatien ([6]). Der kom også input fra Det Europæiske Ungdomsforum, den repræsentative platform bestående af internationale ikkestatslige ungdomsorganisationer og nationale ungdomsråd.

Ud over offentliggørelsen af arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene i EU's ungdomsrapport offentliggøres alle nationale ungdomsrapporter på Kommissionens websted. Denne rapport bør distribueres på rette vis på nationalt plan i medlemsstaterne. Dette er i overensstemmelse med de nye rammer, som opfordrer til en omfattende formidling af resultaterne fra disse rapporter.

([1]) SEK(2011) 401.
([2]) Undersøgelser vedrørende unges adgang til kultur (InterARTS, 2010) og unges deltagelse i det demokratiske liv (London School of Economics, 2012).
([3]) *Accessing practices for using indicators in fields related to youth*. Endelig rapport til Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur (Ecorys, 2011).
([4]) Afholdt under det spanske formandskab.
([5]) EUT C 169 af 15.6.2012, s. 1.
([6]) Disse fire ikke-EU-lande efterkom Kommissionens opfordring til EU-kandidatlande og EFTA-stater om at fremsende nationale rapporter på et frivilligt grundlag. Belgiens tre sprogfællesskaber fremsendte selvstændige bidrag.

Kommissionen og medlemsstaterne bør overveje, hvordan indikatorerne, dataene og eksemplerne på bedste praksis i medlemsstaterne kan udnyttes bedre med henblik på at udarbejde mere omfattende EU-ungdomsrapporter i fremtiden.

Struktureret dialog med unge og ungdomsorganisationer

Den strukturerede dialog med unge udgør en god ramme for høring, peerlæring og udveksling af erfaringer mellem nationale beslutningstagere og unge på ungdomsområdet. Hvert halve år afholdes der EU-ungdomskonferencer af det land, der har formandskabet, med støtte fra Kommissionen. Ved disse konferencer mødes unge og beslutningstagere fra hele EU for at drøfte resultaterne af den strukturerede dialog og for at forberede fælles henstillinger, som indgår i den proces, hvorved Rådet vedtager resolutioner og konklusioner.

Alle medlemsstater har etableret nationale arbejdsgrupper for den strukturerede dialog med unge i begyndelsen af første cyklus. Den strukturerede dialog — som er en udførlig og formel metode til høring af unge — er blevet en dynamisk og integreret del af udarbejdelsen af ungdomspolitikker. Høringen under den første formandskabstrio (2010-2011) førte til værdifulde fælles henstillinger fra beslutningstagere på ungdomspolitikområdet og unge om de mest presserende spørgsmål vedrørende beskæftigelsen.

I 2011 blev anden cyklus af den strukturerede dialog indledt med unges deltagelse som emne. Et stort antal ungdomsledere og unge deltog direkte i processen.

Med henblik på at forbedre høringsprocessen og overvågningen heraf bør inddragelsen af andre eksperter på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan i de nationale arbejdsgrupper fremmes afhængigt af den strukturerede dialogs relevante tematiske prioritet. Resultaterne fra den strukturerede dialog bør desuden udbredes til tværsektorielle interessenter. Ungdomsforskerne bør tildeles en klar rolle i processen.

EU-ungdomskonferencen bør styrkes som et forum for struktureret dialog mellem alle unge, ungdomsorganisationer og beslutningstagere med henblik på at opnå konkrete politiske resultater. Inddragelsen af ungdomsforskere bør fremmes, hvor dette er muligt.

Mobilisering af EU-programmer

Programmet Aktive Unge er et afgørende instrument til støtte af de nye rammer. Sammen med programmet Livslang Læring har det bidraget til læringsmobilitet blandt unge. Det fokuserer på ikkeformelle læringsaktiviteter for unge, unge arbejdstagere og ungdomsorganisationer. I overensstemmelse med de nye rammer fremmer programmet samfundsbevidsthed og solidaritet blandt unge og lægger vægt på ungdomsarbejde, frivilligt arbejde og samfundsengagement som et velegnet grundlag for at erhverve tværgående færdigheder. Dette program engagerede ca. 150 000 og 185 000 deltagere i hhv. 2010 og 2011, hvilket udgør en bemærkelsesværdig stigning sammenlignet med programmets start (111 000 deltagere i 2007).

Næsten alle medlemsstaterne rapporterer, at de har gjort brug af andre EU-finansieringskilder, såsom Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og/eller Progress for at integrere unge på arbejdsmarkedet. Samhørighedsfondene er også blevet brugt til at støtte udviklingen af unges aktive medborgerskab, deltagelse og kompetencer.

Det henstilles, at programmet Aktive Unge og det fremtidige EU-program for uddannelse, ungdom og idræt støtter gennemførelsen af de nye rammer med forbehold af forhandlingerne om den næste flerårige finansielle ramme.

5. **NÆSTE CYKLUS I DE NYE RAMMER (2013-2015)**

En styrkelse af forbindelsen mellem de nye rammer og Europa 2020

I henhold til Rådets resolution om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet vil der blive fastlagt en række prioriterede områder for europæisk samarbejde for hver arbejdscyklus for at bidrage til de aktionsområder, der er udpeget under rammerne. De prioriterede områder for næste cyklus skal vedtages på grundlag af den aktuelle europæiske ungdomsrapport.

EU-formandskaberne fokuserede i første cyklus på »beskæftigelse og iværksætterkultur« og »deltagelse«. De nye rammer og deres aktionsområder omfatter tilsammen hele rækken af spørgsmål, som berører unge, der befinder sig i overgangen mellem uddannelse og arbejdsmarked, om end i forskellig grad. Hvad der er mere vigtigt, anerkender og styrker de nye rammer de indbyrdes forbindelser mellem disse områder og interessenter, så der kan skabes effektive instrumenter til gennemførelse af politisk koordinering og synergi.

I de europæiske og nationale ungdomsrapporter bekræftes de nye rammers styrke og relevans og strategiens to overordnede mål: i) at skabe flere og lige muligheder for alle unge inden for uddannelse og på arbejdsmarkedet og ii) at fremme samfundsbevidsthed, social inklusion og solidaritet. Begge mål passer godt ind i Europa 2020, i den årlige vækstundersøgelse 2012, initiativerne Unge på Vej og Muligheder for Unge.

De prioriterede områder i næste arbejdscyklus bør afspejle de aktuelle generelle prioriterede områder og aktiviteter under Europa 2020. Unges beskæftigelse vil fortsat stå højt på EU's dagsorden. På grundlag af den årlige vækstundersøgelse 2012 og eventuelle revisioner af de prioriterede områder i den kommende årlige vækstundersøgelse 2013 og initiativet Muligheder for Unge bør medlemsstaterne især fokusere på unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, og i den forbindelse fuldt ud udnytte den til rådighed stående EU-finansiering. De bør gøre en større indsats for at øge unges adgang til arbejde, lærlingeuddannelser og praktikophold og forbedre unges beskæftigelsesevne.

Kommissionen støtter medlemsstaternes indsats med nye EU-initiativer, såsom Dit første EURES-job, som hjælper unge med at finde et job i udlandet, støtte til udarbejdelsen af ungdomsgarantier ([1]) og en kvalitetsramme for lærlingepladser, hvor ungdomsarbejde kan spille en værdifuld rolle i partnerskab med uddannelsesinstitutioner og arbejdsformidlinger. Mulighederne for læringsmobilitet er ligeledes øget gennem programmerne Livslang Læring ([2]) og Aktive Unge ([3]). Endvidere kan de tværgående redskaber, som er udarbejdet under de nye rammer, bruges til at fremme partnerskaber mellem forskellige aktører, der er inddraget i støtten til unge i alle de forskellige aspekter af overgangen fra uddannelse til arbejdsmarked, herunder arbejdsformidlinger, uddannelsesinstitutioner, ungdomsarbejde, sociale tjenester, arbejdsgivere og de unge selv.

Et stærkere samarbejde på stedet kan blive nyttigt ved at tilbyde individuelle fremgangsmåder, især til unge med en mere kompleks livssituation eller unge, som er sværere at få fat i gennem konventionelle metoder. De nye rammer kan ligeledes spille en rolle i fremme og anerkendelse af ikkeformel og uformel læring gennem ungdomsarbejde og ved at tilskynde til deltagelse i ungdomsorganisationer som et middel til at erhverve tværgående færdigheder. Den kan på denne måde bidrage til at styrke synergien mellem forskellige former for formel, ikkeformel og uformel læring.

Situationen på arbejdsmarkedet og arbejdsløsheden har tilhørende sociale virkninger. I den årlige vækstoversigt 2012 henvises der til klare tegn på et stigende antal mennesker med risiko for indkomstfattigdom, især børnefattigdom, og social udstødelse med alvorlige helbredsmæssige problemer og hjemløshed i de mest ekstreme tilfælde. En voksende gruppe af unge har en risiko for sociale udstødelse.

Unge er i alvorlig fare for social udstødelse og fattigdom — et overordnet mål for Europa 2020 er, at andelen af EU's befolkning, der er i fare for social udstødelse og fattigdom, skal mindskes med 20 mio. eller 25 % senest i 2020. Risikoen er større for unge end for befolkningen som helhed. Mellem 2009 og 2010 steg antallet af unge, der er i fare, betydeligt mere end for befolkningen som helhed. Unges velfærd er også under pres — de høje arbejdsløshedsprocenter har skabt flere lavindkomstfamilier og arbejdsløse husstande, og krisen har derfor også, eftersom unge er i størst fare for fattigdom og social udstødelse, påvirket unges

([1]) Kommissionen agter inden udgangen af 2012 at fremsætte forslag til Rådets henstilling om retningslinjer for etablering af ungdomsgarantier.

([2]) 130 000 praktikophold i virksomheder i 2012 i andre EU-lande for studerende på universitetsniveau og erhvervsfaglige studerende.

([3]) 10 000 unge med muligheder gennem Den Europæiske Volontørtjeneste

helbred og trivsel. Arbejdsløshed, forarmelse, dårlige boligforhold og familiesammenbrud øger betydeligt risikoen for mentale sundhedsproblemer som f.eks. depression, forstyrrelser som følge af alkoholmisbrug og selvmord. Da sundheds- og trivselsmæssige skader ofte kan være livsvarige, påvirker de i særlig alvorlig grad unge.

De nye rammer kan spille en rolle for alle unges deltagelse i forskellige aspekter af samfundet. De tager en lang række udfordringer op i forbindelse med udstødelse, fremmedgørelse og unges indsats for at skabe et selvstændigt og ansvarligt liv. I de kommende år bør de nye rammer i stigende grad fokusere på social inklusion og unges sundhed og trivsel. Med henblik herpå er det nødvendigt at øge de nye rammers fokus på deltagelse i demokratiske og samfundsmæssige aktiviteter og at bygge på ungdomsarbejde for at udvikle unges livsfærdigheder, deres generelle personlige udvikling og skabe en følelse af at høre til det samfund, de lever i.

For at kunne reagere bedre på ovennævnte udfordringer bør medlemsstaterne og Kommissionen overveje, hvordan man yderligere kan udvikle ekspertise og eksempler på bedste praksis på de områder, hvor den åbne koordinationsmetode kan anvendes til at skabe merværdi. Det foreslås, at de specifikke områder social inklusion og unges sundhed og trivsel vil kunne drage fordel af denne type samarbejde.

Den videre gennemførelse

Tværfagligt samarbejde kan forbedres yderligere inden for alle politikområder, som har betydning for unge. Medlemsstaterne og Kommissionen bør forsøge at styrke det tværsektorielle samarbejde yderligere på nationalt og europæisk niveau. Der bør gøres en ekstra indsats for at styrke evidensgrundlaget for ungdomspolitikken og for at udveksle eksempler på god praksis gennem gensidig læring.

I ungdomspolitikken bør dialogen med unge videreføres for fuldt ud at kunne forstå de udfordringer, unge står over for, og deres forventninger til beslutningstagerne og udbydere af støtte til unge. Den strukturerede dialog med unge kan videreudvikles ved at evaluere forløbet og resultatet af den strukturerede dialog yderligere på grundlag af henstillingerne fra den europæiske ungdomsuge og konklusionerne i denne rapport, ved at gøre medlemskabet af nationale arbejdsgrupper mere omfattende og ved at sikre, at beslutningstagere fuldt ud tager hensyn til anbefalinger fra unge.

Kommissionen vil udvikle initiativet »Unge på Vej-kort« for at gøre det lettere for unge at blive mobile i hele Europa. Kommissionen vil også henvende sig til og lette dialogen med alle unge, især unge med begrænsede muligheder, gennem de nye interaktive redskaber i den europæiske ungdomsportal. I ungdomspolitikken vil man også se på foranstaltninger til fremme af unges kreative og innovative potentiale, når man forsøger at imødegå udfordringer i forbindelse med beskæftigelse, beskæftigelsesevne og integration ([1]).

Programmet Aktive Unge og det fremtidige EU-program for unge og andre støttemodtagere vil spille en særlig rolle i støtten til disse initiativer.

6. **KONKLUSIONER**

Gennemførelsen af den første treårsarbejdscyklus i de nye rammer, som dækker tidsrummet 2010-2012, viste, at de både er holdbare og fleksible som en ramme for en hel række aktioner — gennemført af Kommissionen, medlemsstaterne og andre relevante interessenter. De nye rammer er med deres tværsektorielle tilgang og brede perspektiv, der omfatter alt, blevet modtaget med interesse og har ikke kun inspireret EU-medlemsstater, men også lande uden for EU.

De nye rammer har fungeret som et instrument til at skabe forbindelser mellem aktionsområder, herunder beskæftigelse og iværksætterkultur, uddannelse og social inklusion, for at udarbejde mange forskellige løsninger til støtte af unge. Dette har f.eks. vist sig relevant, når man søger efter svar på spørgsmålet om en afhjælpning af det aktuelle høje niveau for ungdomsarbejdsløsheden, og hvor man vil støtte det stigende antal unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse. Ungdomsarbejdet har bidraget til unges udvikling og har potentiale til at udvirke mere inden for alle aktionsområder.

([1]) Rådets konklusioner om fremme af unges kreative og innovative potentiale (EUT C 169 af 15.6.2012, s. 1).

Deltagelsen af unge i demokratiet er centralt for ungdomspolitikken. En uddybning og udvidelse af dialogen med unge øger ikke kun kvaliteten og legitimeringen af ungdomspolitikken, men øger også forventningerne til EU og medlemsstaterne om at nå konkrete resultater. EU bør gøre sit yderste for at tilskynde dets unge til at engagere sig i skabelsen af EU's fremtid, især vedrørende de spørgsmål, som betyder mest for dem — sådan som det er blevet påvist i forskellige høringer og opinionsundersøgelser. I denne sammenhæng spiller ungdomsorganisationer og ungdomsarbejde en central rolle.

For at øge den anden treårige arbejdscyklus' bidrag til Europa 2020 bør den anden treårige arbejdscyklus i de nye rammer (2013-2015) tage de udfordringer op, som unge står over for som følge af krisen. Der bør fortsat lægges vægt på beskæftigelse og iværksætterkultur, øget adgang til arbejde sammen med udvikling af unges innovative og kreative evner. Der bør desuden i stigende grad fokuseres på social inklusion, sundhed og trivsel.

Det aktuelle program Aktive Unge bidrager til at nå målene for de nye rammer. Det fremtidige EU-program, der er målrettet mod unge, bør fortsat bidrage til at nå til disse mål.